

Integrationsministeriet vil overveje, om der er behov for at tilrettelægge den medicinske modtagelse ved Dansk Røde Kors således, at det skriftlige materiale udarbejdet i forbindelse hermed uden vanskeligheder kan lægges til grund i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Integrationsministeriet vil drøfte dette spørgsmål med Dansk Røde Kors og Udlændingestyrelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Regeringen ønsker endvidere at præcisere, at helbredsbetings humanitær opholdstilladelse som udgangspunkt forudsætter, at de relevante helbredsforhold er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund. Erklæringer fra psykologer og andre personer med ikke-lægefaglig baggrund vil derfor navnlig have betydning i det omfang, de supplerer eller uddyber oplysninger om helbredsforhold afgivet af en person med lægefaglig baggrund, men kan ikke i sig selv anvendes som dokumentation for en given diagnose med hensyn til psykisk sygdom. Dette indebærer, at der i nogle sager vil kunne gives afslag på helbredsbetings humanitær opholdstilladelse alene under henvisning til, at helbredsforhold i sagen ikke er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund.

Dette vil efter regeringens opfattelse ikke alene give et mere fagligt forsvarligt grundlag at afgøre sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse på, men vil også indebære, at udlændinge motiveres til i videre omfang af egen drift at indsende foreliggende helbredsoplysninger udarbejdet af personer med lægefaglig baggrund til brug for behandlingen af disse sager.

Regeringen finder endvidere anledning til at præcisere, at udlændinge som udgangspunkt selv afholder eventuelle udgifter forbundet med at fremskaffe de nødvendige oplysninger i en sag. Normalt vil sådanne oplysninger kunne fremskaffes uden besvær og uden udgifter af betydning for den pågældende udlænding. Det kunne være oplysninger om alder, uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund, familiemæssige relationer og opholdsgrundlag i Danmark.

Særligt med hensyn til helbredsoplysninger til brug for sager om humanitær opholdstilladelse hænger spørgsmålet om betaling sammen med det snævre anvendelsesområde for disse sager. Det vil således som nævnt efter Integrationsministeriets opfattelse normalt være således, at udlændinge i Danmark, der er så syge, at de opfylder betingelserne for helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, vil have et vedokumenteret sygdomsforløb i det offentlige behandlingssystem. Dette vil indebære, at også de nødvendige helbredsoplysninger kan indgå i sagerne, uden at dette

medfører besvær eller udgifter af betydning for de pågældende udlændinge.

Folketingets Ombudsmand har over for Integrationsministeriet rejst spørgsmålet om, i hvilket omfang udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., danner fornøden hjemmel til at forpligte udlændinge til at afholde udgifterne til de erklæringer, der indgår i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse.

Efter regeringens opfattelse er området for helbredsbetings humanitær opholdstilladelse præget af, at udlændinge på baggrund af urealistiske forventninger til muligheden for at opnå humanitær opholdstilladelse afholder store udgifter til udarbejdelse af helbredserklæringer hos psykologer og andre personer med ikke-lægefaglig baggrund, som ikke vil kunne føre til det for udlændingen ønskede resultat.

Dette fører ikke regeringen til den slutning, at det offentlige generelt bør afholde disse udgifter i stedet for udlændingen, men snarere, at udgifterne bør søges begrænset. Den ovenfor nævnte præcisering, hvorefter helbredsbetings humanitær opholdstilladelse som udgangspunkt forudsætter, at de relevante helbredsforhold er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund, vil medvirke hertil.

Herudover vil regeringen i udlændingelovens § 40 indsætte en udtrykkelig bestemmelse om, at myndighederne ikke er forpligtet til at afholde udgifter til erklæringer m.v., som en udlænding har indhentet til brug for behandlingen af en sag efter udlændingeloven, medmindre myndighederne forinden har givet skriftligt tilsagn om at betale herfor. Der indsættes i den forbindelse en udtrykkelig bestemmelse om, at spørgsmål om betaling ikke kan påklages.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 og 20.

9. Præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed

9.1. Den gældende ordning

Flygtningenævnet blev oprettet ved lov nr. 226 af 8. juni 1983.

Flygtningenævnet består i dag af en formand og et af integrationsministeren nærmere fastsat antal næstformænd og andre medlemmer, jf. udlændingelovens § 53, stk. 1. Ved nævnets behandling af en sag medvirker foruden formanden eller en af næstformændene to medlemmer, der beskikkes af integrationsministeren. Et af de to medlemmer skal være medlem af Det Danske Advokatsamfund og beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet, jf. § 53, stk. 2. Det andet af de to medlemmer udpeges af integrationsministeren.

Efter udlændingelovens § 53, stk. 7, skal nævnets formand og næstformænd være dommere. Indstilling